

c) w ust. 1 skreśla się pkt 6,

d) w ust. 3 dodaje się zdanie w brzmieniu:

„W przypadkach uzasadnionych koniecznością zapewnienia większej dostępności świadczeń zdrowotnych Dyrektor Generalny Służby Więziennej po zasięgnięciu opinii Naczelnego Lekarza Więziennictwa może ustalić odstępstwa od niektórych tych wymagań.”;

5) w § 5 w ust. 3 i 4 wyrazy „Dyrektor Centralnego Zarządu Zakładów Karnych” zastępuje się wyrazami „Dyrektor Generalny Służby Więziennej”;

6) w § 6:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Szpital lub oddział szpitalny organizuje się dla zapewnienia całodobowej opieki zdrowotnej osobom pozbawionym wolności, kierowanym z terenowo wyznaczonych zakładów karnych. Do jego zadań należy w szczególności:

- 1) udzielanie chorym świadczeń leczniczych i diagnostycznych,
- 2) przeprowadzanie obserwacji i konsultacji pacjentów kierowanych przez ambulatoria lub upoważnione organy,
- 3) kierowanie pacjentów do właściwych zakładów opieki zdrowotnej w celu dalszego leczenia poszpitalnego lub rehabilitacji.”,

b) w ust. 5 po wyrazie „ambulatoriów” skreśla się przecinek i wyrazy „oddziałów odwykowych, domów matki i małego dziecka, zakładów”,

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Przeznaczenie, rodzaj i zakres świadczeń zdrowotnych oddziałów dla wymagających stosowania szczególnych środków leczeni-

czo-wychowawczych regulują odrębne przepisy.”;

7) w § 7:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kontrolę i ocenę działalności zakładów opieki zdrowotnej dla osób pozbawionych wolności wykonują posiadający odpowiednie kwalifikacje zawodowe funkcjonariusze i pracownicy Centralnego Zarządu Służby Więziennej i okręgowych inspektoratów Służby Więziennej.”;

b) w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) współdziałanie z innymi publicznymi zakładami opieki zdrowotnej w zakresie zapewnienia osobom pozbawionym wolności świadczeń zdrowotnych.”;

8) w § 9:

a) w ust. 1 w pkt 4 po wyrazie „szpitalu” skreśla się przecinek i wyrazy „oddziale odwykowym” oraz wyrazy „lub pododdziale”,

b) w ust. 3 po wyrazie „dokonują” skreśla się dwukropkę, a wyrazy „lekarz, felczer, pielęgniarka i psycholog” zastępuje się wyrazami „uprawnieni funkcjonariusze i pracownicy służby zdrowia”;

9) w § 10 skreśla się wyrazy „tej osoby”, kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje wyrazy „w sposób uniemożliwiający wgląd osób nieuprawnionych”;

10) w § 12 skreśla się ust. 2 i oznaczenie ust. 1.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *L. Kubicki*

869

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 16 października 1997 r.

w sprawie szczegółowych zasad i trybu ustalania i wypłacania uposażeń oraz uposażeń rodzinnych sędziom i prokuratorom w stanie spoczynku oraz członkom ich rodzin.

Na podstawie art. 71² ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1994 r. Nr 7, poz. 25, Nr 77, poz. 355, Nr 91, poz. 421 i Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 34, poz. 163 i Nr 81, poz. 406, z 1996 r. Nr 77, poz. 367, z 1997 r. Nr 75, poz. 471, Nr 98, poz. 604, Nr 106, poz. 679, Nr 117, poz. 751 — 753, Nr 121, poz. 769 i Nr 124, poz. 782) i art. 62b ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 1994 r. Nr 19, poz. 70, Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 34, poz. 163, z 1996 r. Nr 77, poz. 367 oraz z 1997 r. Nr 90, poz. 557, Nr 98, poz. 604, Nr 106,

poz. 679, Nr 117, poz. 752 i 753 i Nr 124, poz. 782) oraz art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o zmianie ustawy — Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 124, poz. 782) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

1) osobie uprawnionej — rozumie się przez to:

- a) sędziego w stanie spoczynku,
- b) prokuratora w stanie spoczynku,

- c) członka rodziny sędziego lub prokuratora zmarłego w czasie służby lub w stanie spoczynku, uprawnionego do renty rodzinnej,
- d) sędziego lub prokuratora, który uzyskał prawo do emerytury lub renty przed dniem 1 stycznia 1998 r., jeżeli prawo to nabył zajmując stanowisko sędziego lub prokuratora,
- e) członka rodziny zmarłego sędziego lub prokuratora, pobierającego z tego tytułu przed dniem 1 stycznia 1998 r. rentę rodzinną z ubezpieczenia społecznego,

2) uposażeniu — rozumie się przez to uposażenie osób, o których mowa w pkt 1,

3) właściwej jednostce organizacyjnej — rozumie się przez to jednostkę organizacyjną, w której sędzia lub prokurator otrzymywał ostatnio wynagrodzenie lub uposażenie, bądź jednostkę organizacyjną, która przejęła zlikwidowany sąd lub prokuraturę, wypłacające to wynagrodzenie lub uposażenie.

§ 2. 1. Uposażenie sędziego lub prokuratora w stanie spoczynku, z zastrzeżeniem art. 71¹ § 1 ustawy o ustroju sądów powszechnych, ustala się w wysokości 75% sumy wynagrodzenia zasadniczego i dodatku za wysługę lat, pobieranego na ostatnio zajmowanym stanowisku.

2. Uposażenie sędziego lub prokuratora, który uzyskał prawo do emerytury lub renty przed dniem 1 stycznia 1998 r., jeżeli prawo to nabył zajmując stanowisko sędziego lub prokuratora, ustala się w wysokości 75% sumy wynagrodzenia zasadniczego i dodatku za wysługę lat, jakie pobierałby sędzia lub prokurator w dniu 1 stycznia 1998 r. na ostatnio zajmowanym stanowisku przed przejściem na emeryturę lub rentę.

3. Uposażenie, o którym mowa w ust. 2:

- 1) sędziego okręgowego sądu ubezpieczeń społecznych, okręgowego sądu pracy i ubezpieczeń społecznych oraz Trybunału Ubezpieczeń Społecznych — ustala się według wynagrodzenia zasadniczego i dodatku za wysługę lat sędziego sądu wojewódzkiego,
- 2) podprokuratora i wiceprokuratora prokuratury rejonowej — ustala się według wynagrodzenia zasadniczego i dodatku za wysługę lat prokuratora prokuratury rejonowej,
- 3) podprokuratora i wiceprokuratora prokuratury wojewódzkiej, wiceprokuratora i prokuratora Prokuratury Generalnej oraz prokuratora w Ministerstwie Sprawiedliwości — ustala się według wynagrodzenia zasadniczego i dodatku za wysługę lat prokuratora prokuratury wojewódzkiej.

§ 3. 1. Uposażenie rodzinne ustala się w wysokości procentowej, o której mowa w art. 78² § 1 ustawy o ustroju sądów powszechnych, od uposażenia ustalonego w sposób określony w § 2 ust. 1—3 rozporządzenia.

2. Wszystkim uprawnionym członkom rodziny przysługuje jedno uposażenie rodzinne.

3. Uposażenie rodzinne podlega podziałowi na równe części, jeżeli:

- 1) do uposażenia uprawnione są osoby małoletnie, nad którymi opiekę sprawują różne osoby,
- 2) pełnoletni członek rodziny zażąda podziału uposażenia,
- 3) zachodzą inne okoliczności uzasadniające podział uposażenia.

§ 4. Osoba uprawniona, pobierająca dotychczas świadczenie z ubezpieczenia społecznego, przekazuje w terminie do dnia 1 grudnia 1997 r. właściwej jednostce organizacyjnej informację o pobieraniu tego świadczenia, wskazując oddział Zakładu Ubezpieczeń Społecznych lub inny organ wypłacający to świadczenie, rodzaj świadczenia i numer decyzji o przyznaniu emerytury lub renty, bądź renty rodzinnej, na podstawie których świadczenie to otrzymuje.

§ 5. Osoba ubiegająca się o wypłatę uposażenia rodzinnego składa we właściwej jednostce organizacyjnej wnioski o wypłatę tego uposażenia. Do wniosku należy załączyć odpowiednie dokumenty uzasadniające prawo tej osoby do renty rodzinnej.

§ 6. 1. Uposażenie wypłacają właściwe jednostki organizacyjne.

2. Właściwe jednostki organizacyjne zawiadamiają na piśmie osoby uprawnione o wysokości należnego im w danym roku uposażenia oraz o dacie i miejscu wypłaty.

3. Jeżeli osoba uprawniona nie zamieszkuje w okręgu właściwej jednostki organizacyjnej, wypłata uposażenia i zawiadomienie, o którym mowa w ust. 2, mogą być powierzone jednostce organizacyjnej właściwej dla miejsca zamieszkania osoby uprawnionej.

§ 7. 1. Uposażenie wypłaca się osobie uprawnionej w formie pieniężnej, raz w miesiącu, z dołu, w terminie wypłat wynagrodzenia.

2. Wypłata uposażenia w inny sposób może być dokonana na pisemny wniosek tej osoby.

§ 8. 1. W terminie do dnia 5 grudnia 1997 r. właściwe jednostki organizacyjne na podstawie posiadanej dokumentacji ustalą osoby uprawnione, którym będą wypłacać uposażenia, i wysokość należnych im uposażeń oraz dokonają zawiadomień, o jakich mowa w § 6 ust. 2.

2. O podjęciu z dniem 1 stycznia 1998 r. wypłaty uposażeń osobom uprawnionym, pobierającym dotychczas świadczenia z ubezpieczenia społecznego, jednostki organizacyjne powiadomią w terminie do dnia 5 grudnia 1997 r. właściwe oddziały Zakładu Ubezpieczeń Społecznych lub inne organy emerytalne wypłacające te świadczenia.

3. Jeżeli osoba uprawniona pobrała po dniu 1 stycznia 1998 r. świadczenia z ubezpieczenia społecznego, właściwa jednostka organizacyjna dokona refundacji kwoty wypłaconych świadczeń Funduszu Ubezpieczeń Społecznych lub innemu organowi emerytalnemu, wypłacając jednocześnie osobie uprawnionej różnicę między należnym uposażeniem

a kwotą pobranych świadczeń z ubezpieczenia społecznego.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 28 października 1997 r.

Minister Sprawiedliwości: *L. Kubicki*

870

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU I GOSPODARKI MORSKIEJ

z dnia 10 października 1997 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie rejestracji, ewidencji i oznaczania pojazdów.

Na podstawie art. 63 ust. 1 pkt 1 i 3 ustawy z dnia 1 lutego 1983 r. — Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 1992 r. Nr 11, poz. 41 i Nr 26, poz. 114 oraz z 1995 r. Nr 104, poz. 515) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 14 kwietnia 1993 r. w sprawie rejestracji, ewidencji i oznaczania pojazdów (Dz. U. Nr 37, poz. 164, z 1995 r. Nr 68, poz. 350, Nr 122, poz. 593 oraz z 1996 r. Nr 104, poz. 482) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. 1. Przy składaniu wniosku o zarejestrowanie pojazdu jego właściciel, z zastrzeżeniem ust. 2—4 i 6, jest obowiązany przedstawić:

- 1) oryginał dowodu własności pojazdu,
- 2) ostatni dowód rejestracyjny, jeżeli pojazd był już zarejestrowany.

Wzór wniosku określa załącznik nr 3 do rozporządzenia.

2. W przypadku zgłoszenia do rejestracji pojazdu sprowadzonego z zagranicy, jego właściciel, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4, jest obowiązany:

1) przedstawić:

- a) oryginał dowodu własności pojazdu,
- b) oryginał dowodu odprawy celnej przywozowej tego pojazdu, a w przypadku zagubienia, kradzieży dowodu odprawy celnej — uwierzytelnioną przez urząd celny kopię dowodu odprawy celnej,
- c) dowód rejestracyjny albo dokument o wyrejestrowaniu pojazdu, jeżeli pojazd był zarejestrowany za granicą,

2) oddać tablice rejestracyjne.

3. W przypadku zgłoszenia do rejestracji pojazdu sprowadzonego z zagranicy przez podmiot pro-

wadzący działalność gospodarczą w zakresie obrotu pojazdami, właściciel pojazdu jest obowiązany:

1) przedstawić:

- a) oryginał dowodu własności z adnotacją o dacie i numerze dowodu odprawy celnej,
- b) dowód rejestracyjny albo dokument o wyrejestrowaniu pojazdu, jeżeli pojazd był zarejestrowany za granicą,

2) oddać tablice rejestracyjne.

4. W przypadku powierzenia pojazdu przez zagraniczną osobę prawną lub fizyczną podmiotowi polskiemu, podmiot ten przy zgłoszeniu do rejestracji tego pojazdu jest obowiązany:

1) przedstawić:

- a) oryginał egzemplarza umowy, na której podstawie nastąpiło wydanie pojazdu,
- b) oryginał dowodu odprawy celnej,
- c) dowód rejestracyjny albo dokument o wyrejestrowaniu pojazdu, jeżeli pojazd był zarejestrowany za granicą,

2) oddać tablice rejestracyjne.

5. W przypadku gdy dowód własności pojazdu jest niezgodny z ostatnim dowodem rejestracyjnym, o którym mowa w ust. 1, w zakresie danych dotyczących poprzedniego właściciela, właściciel pojazdu jest obowiązany przedstawić również inny dokument (dokumenty) pozwalający ustalić prawo własności pojazdu.

6. W przypadku gdy dowodem własności jest prawomocne orzeczenie sądu ustalające prawo własności pojazdu oraz pojazd ma autentyczne numery nadwozia (podwozia) i silnika, właściciel nie ma obowiązku przedstawienia ostatnie-